МІЖРЕГІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ УПРАВЛІННЯ ПЕРСОНАЛОМ
ГО “ВСЕУКРАЇНСЬКА АСАМБЛЕЯ ДОКТОРІВ НАУК
З ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ”
МІЖНАРОДНА КАДРОВА АКАДЕМІЯ
UNIVERSIDAD CENTRAL DEL ECUADOR
UNIVERSIDAD TECNOLOGICA ISRAEL (REPÚBLICA DE ECUADOR)
“ANANIA SHIRAKATSI” UNIVERSITY OF INTERNATIONAL RELATION (ARMENIA)

ПРОБЛЕМИ МОДЕРНІЗАЦІЇ УКРАЇНИ

Випуск 8

Матеріали

Міжнародної науково-практичної конференції
присвяченої 30-річчю МАУП

“Актуальні проблеми модернізації
недержавного сектору освіти в Україні
у контексті світових тенденцій і національної практики”

м. Київ, МАУП, 11 квітня 2019 р.

Київ
ДП “Видавничий дім “Персонал”
2019

ББК 63.3(4УКР)я43
С76

Схвалено Вченою радою Міжрегіональної Академії управління персоналом (протокол № 3 від 27.03.19)

Редакційна колегія:
М. Н. Курко (голова), д-р юрид. наук, проф.;
Є. О. Романенко (заступник голови), д-р наук з держ. упр., проф.;
А. А. Ігнатченко (відповідальний редактор), канд. техн. наук;
І. П. Бідзюра, д-р політ. наук, проф.;
В. М. Воронін, д-р іст. наук;
М. Ф. Головатий, д-р політ. наук, проф.;
А. М. Кислий, д-р юрид. наук., проф.;
О. Л. Фещенко, канд. екон. наук, доц.;
Л. В. Янюк (виконавчий редактор)

Матеріали подано в авторській редакції.
Відповідальність за зміст та орфографію матеріалів несуть автори.

Проблеми модернізації України : [зб. наук. пр.] / МАУП. — К.: ДП "Видавничий дім "Персонал", 2008 —

С76 Вип. 8: Матеріали Міжнар. наук. конф. "Актуальні проблеми модернізації недержавного сектору освіти в Україні у контексті світових тенденцій і націо нальної практики", 11 квітня 2019 р. / редкол. : М. Н. Курко (голова) [та ін.]. — 2019. — 460 с. : іл. — Бібліогр. у кінці ст.

У пропонованому збірнику подано тези учасників науково-практичних конференцій з проблематики широкого кола аспектів процесу системної модернізації України.

Для науковців, громадсько-політичних діячів, студентів, а також усіх, хто цікавиться розвитком Української держави і світовим досвідом проведення модернізаційних процесів.

ББК 63.3(4УКР)я43+67.9(4УКР)301я43

© Міжрегіональна Академія управління персоналом (МАУП), 2019
© ДП "Видавничий дім "Персонал", 2019

Костюк Т. О.
Інституційні механізми впровадження інтернаціоналізації вищої освіти в українських ЗВО різних форм власності *167*

Sobol T. V.
Interaction of systems: civil society — state — non-state university in terms of freedom and responsibility *170*

Циганюк Ю. В.
Нормативно-правове регулювання принципів функціонування недержавного сектору освіти *173*

Celi S. F., Remache A. P.
Tutorías académicas para la mejora del desempeño en instituciones de educación superior *175*

Lopez M.
Education in private universities that teach masters related to public activities in ecuador for the benefit of civil society *178*

Mayorga T. C., Yarad P. V.
Experiencia de estudiantes ecuatorianos en programas de posgrados en educación superior ucraniana *181*

Shestopalova I. O.
Peculiar features of teaching a professional foreign language in a private institution of higher education *185*

Абдулов Р. М.
Неформальное бизнес-образование как фактор повышения мобильности негосударственных вузов *187*

Бондаренко Н. О.
Політико-правові та організаційно-управлінські засади функціонування недержавної освіти в Україні *189*

Матюхін В. О., Кобзєва О. В., Шульжик Ю. О.
Гнучкі компетенції SOFT SKILLS — інструмент модернізації сектору недержавної освіти *193*

Каракасіді О. Ф., Золотарьова О. А.
Проблемні питання правового статусу недержавного вищого закладу освіти *197*

Коломієць І. С.
Окремі питання модернізації вищої освіти України у контексті Болонського процесу *200*

Беспала А. П.
Основні засади і принципи діяльності університетів третього віку *202*

Панасюк О. П., Волошина С. М.
Недержавна вища освіта в Україні та Польщі: порівняльний аналіз *204*

Горбач Л. М., Борбелюк І. В.
Правовий статус недержавних ЗВО в контексті реформування вищої освіти в Україні *208*

Мороз І. В.
Вивчення актуальних інститутів права в недержавних закладах вищої освіти як гарантія розбудови держави та формування громадянського суспільства *211*

І. С. КОЛОМІЄЦЬ
канд. психол. наук, доц. каф. загальнонаук., соц. та поведін. дисциплін, Одеський інститут МАУП

ОКРЕМІ ПИТАННЯ МОДЕРНІЗАЦІЇ ВИЩОЇ ОСВІТИ УКРАЇНИ У КОНТЕКСТІ БОЛОНСЬКОГО ПРОЦЕСУ

Розвиток України визначається у загальному контексті Європейської інтеграції з орієнтацією на фундаментальні цінності загальносвітової культури: парламентаризм, права людини, права національних меншин, лібералізація, свобода пересування, свобода здобуття освіти будь-якого рівня та інше, що є невід'ємним атрибутом громадянського демократичного суспільства [1].

Інтеграційний процес полягає у впровадженні норм і стандартів в освіті, науці і техніці, поширенні власних, культурних і науков-технічних здобутків в ЄС. У кінцевому результаті такі кроки спрацьовиватимуть на підвищення в Україні рівня вищої освіти.

У 2018 році виповнилося 20 років зі дня створення Болонської системи, метою якої було перетворити Європу на єдиний освітній простір. У 1999 році до цієї системи увійшло 29 країн-учасниць, а в 2005 році приєдналася Україна, підписавши Болонську декларацію і тим самим взявши на себе зобов'язання запроваджувати європейські освітні стандарти у системі вищої освіти в процесі формування вітчізняної освітньої системи.

Вже 14-ий рік не спиняються розмови про те, як дана система вплинула на якісний рівень освіти, але бесперечним є факт, що вітчізняна система потребує переформувань та впровадження нових освітніх технологій та педагогічних концепцій.

Найістотнішим фактором нової освітньої політики є принципова зміна рольової позиції суб'єкта навчання — той, кого навчають, став тим, хто навчається. Найважливішою перевагою, яку дала Болонська система, є змога до самоорганізації та самоосвіти, для підтвердження кваліфікаційного рівня. Тепер завдання студента у процесі навчання є не пасивне споживання знань, які надає викладач, а самостійне здобування та аналіз інформації в процесі самостійних занять. Значну перевагу, яку надає самостійна робота студента, є виявлення його природнього потенціалу і творчих здібостей. Студент стає більш активним та ініціативним учасником освітнього процесу. Викладач відтепер є спонукачем до пошуку, дослідження явищ та процесів, самостійному рішенню проблем для студента. Процес самостійного здобування знань потребує від того, хто навчається, значних інтелектуальних та психологічних зусиль. Щоб мінімізувати затрати психологічних зусиль того, хто навчається, завданням викладача є переконати студента у тому, що позитивний результат його діяльності гарантовний і вимірюється не кількістю отриманих балів, а якістю здобутих знань [2].

Така система освіти потребує від студента не тільки здобуття теоретичних та практичних знань із вивчаємого напряму, а насамперед тих знань, які допоможуть людині краще розуміти свої мотиви та бачити із середини процес особистого навчання. Знати, як тренерувати в собі ті чи інші навички, які в майбутньому посприяють успішний самореалізації. Ці знання представляють собою селф-менеджмент, тайм-менеджмент, поверхові знання когнітивних здібностей людини, для того, щоб не мати можливості перенапружувати себе в процесі пізнання.

Селф-менеджмент — функція, вид людської діяльності з управління собою для досягнення поставленних цілей. Також селф-менеджмент — це новий, сучасний вид управлінської діяльності, має популярність поки що у декількох європейських та скандинавських країнах. Прикладом такої компанії, де перснал здійснює самоменеджмент, є компанія "Daniel Welington" у Швейцарії.

Тайм-менеджмент — це дія або процес тренування свідомого контролю над часом, витраченим на конкретні види діяльності, за якого цілеспрямовано збільшуеється єфективність та продуктивність. Управління часом може допомогти отримати низку навичок. Цей набір включає в себе широкий спектр діяльності: планування, розподіл, постановку цілей, делегування, складання списків та розподіл пріоритетів. Планування робочого часу спеціаліста є важливою складовою його самореалізації.

Аналіз ситуації в Європейських університетах показує, що розширюється транскордонна співпраця, діють програми ЄС "Еразмус+" та інші, але є ще чимало питань щодо необхідності узгодження політики та уникнення фрагментації та дублювання процесів та структур управління освітою, яка є одним з важелів європейської інтеграції [3].

Таким чином, можна зробити висновок, що Болонська система позитивно вплинула на підходи здобувача освіти до самонавчання протягом життя, з необхідністю застосовувати новітні технології селф-менеджменту та тайм-менеджменту. Проте майбутнє Болонського процесу все ще залишається відкритим.

Джерела

1. Степко М. Ф. Вища освіта в Україні і Болонський процес: навчальний посібник / М. Ф. Степко, Я. Я. Болюбаш, В. Д. Шинкарук. — К., 2004.
2. Журавський В. С. Болонський процес: головні принципи входження в Європейський простір вищої освіти / В. С. Журавський, М. З. Згуровський. — К., 2003.
3. Майбутнє Болонського процесу та Європейських університетських мереж [Електронний ресурс] — URL: kubg.edu.ua